

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.I.60/2025/5.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, a 2025. október 14. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

ítéletet:

A hivatali vesztegetés büntette miatt Terhelt5 és társai ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Veszprémi Törvényszék 2025. március 27. napján kihirdetett 15.B.60/2024/48/I. számú ítéletét megváltoztatja.

Megállapítja, hogy Terhelt5 V. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartama 1 (egy) év.

Terhelt5 V. r., Terhelt6 VI. r. és Terhelt7 VII. r. vádlottakkal szemben kiszabott büntetést akként súlyosítja, hogy az V. r. vádlottat 200 (kettőszáz) napi, a VI. r. és a VII. r. vádlottakat 300-300 (háromszáz-háromszáz) napi tétel pénzbüntetésre is ítéli.

A pénzbüntetés egy napi tételét V. és VII. r. vádlott vonatkozásában 2.000 (kettőezer) forintban, VI. r. vádlott vonatkozásában 1.500 (egyezerötszáz) forintban állapítja meg.

A Terhelt5 V. r. vádlottal szemben kiszabott összesen 400.000 (négy százezer) forint, Terhelt6 VI. r. vádlottal szemben kiszabott összesen 450.000 (négy százötvenezer) forint, míg Terhelt7 VII. r. vádlottal szemben kiszabott összesen 600.000 (hat százezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetése esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt5 V. r., Terhelt6 VI. r. és Terhelt7 VII. r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

[1] A Veszprémi Törvényszék előtt Terhelt1 és 6 társa ellen indult büntetőeljárás befolyással üzérkedés és más bűncselekmények miatt. A törvényszék Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r., Terhelt3 III. r. és Terhelt4 IV. r. vádlottak ügyében az eljárást elkülönítette, az eljárás 15.B.12/2025. szám alatt folyt tovább, míg Terhelt5 V. r., Terhelt6 VI. r. és Terhelt7 VII. r. vádlottak ügyében ítéletet hozott, jelen felülbírálattal is ezen vádlottak érintettek.

[2] A Veszprémi Törvényszék 2025. március 27. napján kihirdetett 15.B.60/2024/48/I. számú ítéletében bűnösnek mondta ki

- Terhelt5 V. r. vádlottat hivatali vesztegetés büntetében [Btk. 293. § (1) bekezdés, (2) bekezdés I. fordulat],

- Terhelt6 VI. r. vádlottat társtettesként elkövetett hivatali vesztegetés büntetében [Btk. 293. § (1) bekezdés, (2) bekezdés I. és II. fordulat],
- Terhelt7 VII. r. vádlottat társtettesként elkövetett hivatali vesztegetés büntetében [Btk. 293. § (1) bekezdés, (2) bekezdés I. és II. fordulat].

[3] Ezért az V. r. vádlottat 1, végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett - végrehajtása elrendelésre esetén börtönben végrehajtandó - szabadságvesztés büntetésre, a VI. r. vádlottat 1 év, végrehajtásában 4 év próbaidőre felfüggesztett - végrehajtása elrendelésre esetén börtönben végrehajtandó - szabadságvesztés büntetésre, míg VII. r. vádlottat 1 év , végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett - végrehajtása elrendelésre esetén börtönben végrehajtandó - szabadságvesztés büntetésre ítélte. Rendelkezett a szabadságvesztés büntetés végrehajtása esetére a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról.

[4] Az ítélet ellen az ügyész az V. r., a VI. r. és a VII. r. vádlottak terhére súlyosítás, pénzbüntetés kiszabása végett is jelentett be fellebbezést.

[5] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.125/2025/1-I. számú átiratában a bejelentett fellebbezést mindhárom vádlott vonatkozásában fenntartotta. Rámutatott, hogy a Be. 590. § (3) bekezdésére figyelemmel a másodfokú felülbírálat korlátozott. Kiemelte, hogy a törvényszék az eljárás lefolytatása során a büntetőeljárás szabályokat maradéktalanul betartotta. Törvényesen fogadta el előkészítő ülésen a terhelték beismert nyilatkozatát és hozta meg ítéletét. Utalt arra, hogy a váddal egyezően megállapított ítéleti tényállásból okszerűen következik a terhelték bűnössége, és az elkövetett bűncselekmények minősítése is törvényes.

[6] Hangsúlyozta, hogy a büntetés kiszabása során irányadó súlyosító és enyhítő körülményeket a törvényszék teljeskörűen figyelembe vette, és a szabadságvesztés büntetés tartamának megállapítása során ezeket megfelelően is értékelte, álláspontja szerint azonban tévedett a törvényszék, részben a haszonszerzési célzat meg nem állapítása, illetőleg a pénzbüntetés mellőzése körében. Az elsőfokú bíróság ítéletének érveivel ellentétesen kiemelte, hogy a Btk. 50. § (2) bekezdése azonban nem szűkíti a haszonszerzési célzatot közvetlen és személyes haszon megszerzésére, az állandó és kikristályosodott bírói gyakorlat szerint a megszerezni kívánt haszonnak nem is kell a terhelnél jelentkeznie, elegendő, ha más személy érdekében, annak haszonszerzése végett jár el. Rámutatott, hogy abból, hogy az V. r. vádlott maga ajánlott fel megbízója nevében vagyoni előnyt I. r. vádlottnak, következik, hogy az I. r. vádlott által szolgáltatott információ vagyoni előnnyel, haszonnal is bírt, míg a VII. r. vádlott esetében az ítéleti tényállásban szereplő nyilatkozatát hozta fel a haszonszerzés mellett. Álláspontja szerint e körülményekből V. és VII. r. vádlottak esetében egyértelműen megállapítható a haszonszerzésre irányuló törekvés. Sérelmezte, hogy Terhelt6 VI. r. vádlott esetében a törvényszék a haszonszerzési célzatot megállapította, azonban vagyoni viszonyai miatt tekintett el a pénzbüntetés kiszabásától. Hangsúlyozta, hogy akár a törvényi minimumban megállapított egynapi tétel összege kellőképpen figyelembe veszi a terhelt jövedelmi viszonyait és felhívta a figyelmet arra, hogy a VI. r. vádlottal szemben korábban alkalmazott felfüggesztett szabadságvesztés büntetésnek visszatartó hatása nem volt, az eljárás során a VI. r. vádlott még azt sem ismerte fel, hogy kérése jogellenes, a hatóságok által kiszabott bírságok illetően mérséklése, hatósági személyek „lefizetése” esetleg törvénybe ütköző lenne. Mindezekre tekintettel a pénzbüntetés kiszabását egyik vádlott esetében sem

találta mellőzhetőnek és hangsúlyozta, hogy önmagában véve a felfüggesztett szabadságvesztés büntetés egyikükkel szemben sem bír kellő visszatartó erővel.

[7] Az ítélet egyéb rendelkezéseit törvényesnek tartotta, összefoglalva indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg és valamennyi vádlottal szemben pénzbüntetést is szabjon ki, míg egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[8] A fellebbezési nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője a fellebbezést és az átiratban írtakat fenntartotta. A már leírt érvek mentén indokolta meg, miért nem tartja helyesnek az elsőfokú bíróság döntését a körben, hogy a vádlottakkal szemben mellőzte a pénzbüntetés kiszabását. Hangsúlyozta, hogy a vádlottak anyagi helyzetét a pénzbüntetés napi tétele összegénél lehet figyelembe venni és valamennyi vádlott tekintetében fenntartotta indítványát, hogy a felfüggesztett szabadságvesztés mellett pénzbüntetés kiszabására is sor kerüljön.

[9] Az V. r. vádlott védője felszólalásában amellet érvelt, hogy a törvényszék ítéletének indokolásában részletesen megindokolta, miért nem kötelező védencével szemben a pénzbüntetés kiszabása és azt is, hogy annak indokai miért nem állnak fenn. A pénzbüntetés kötelező alkalmazását azért nem látta megalapozottnak, mert a tényállás álláspontja szerint nem tartalmaz olyan adatot védencével kapcsolatban, mely a haszonszerzési célzatot alátámasztja. Az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

[10] A VI. és a VII. r. vádlottak közös védője felszólalásában törvényesnek és megalapozottnak tartotta a törvényszék azon döntését, hogy nem szabott ki a védencével kapcsolatban pénzbüntetést, ennek indokaival is egyetértett. Az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyása mellett érvelt azzal, hogy VI. r. vádlott nem rendelkezik megfelelő jövedelemmel és vagyonnal, erre a bíróság mérlegelés útján jutott és ezáltal nem támadható része a tényállásnak, VII. r. vádlott esetében pedig a haszonszerzésre törekvés hiánya miatt nem tartotta alkalmazhatónak a pénzbüntetést. A törvényszék által kiszabott büntetés belső és külső (a II. r. és a III. r. vádlottakkal szemben kiszabott büntetéshez mért) arányosságára is felhívta a figyelmet, e körben is egyetértett az ítéleti indokolásban írtakkal.

[11] A bejelentett fellebbezés tartalmára és a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjában rögzített felülbírálati korlátra figyelemmel, az ítéltábla a törvényszék ítéletének felülbírálata során a Be. 590. § (3), (5) és (7) bekezdései szerint járt el.

[12] A korlátozott felülbírálat keretében az ítéltábla vizsgálta a Be. 590. § (3) és (5) bekezdése alapján, hogy észlelhető-e olyan abszolút vagy relatív eljárási szabálysértés, amely miatt az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének lenne helye, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, ha a terheltet fel kell menteni vagy meg kell-e szüntetni az eljárást, illetve a bűncselekmény minősítése törvényes-e, továbbá vizsgálata a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezést, amely jelen eljárásban a fellebbezés tárgya. Hivatalból vizsgálta emellett az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdéseket is. Ugyanakkor a Be. 591. § (2) bekezdése és az 583. § (3) bekezdés alapján nem vizsgálhatta az elsőfokú ítélet megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[13] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság eljárásában nem észlelt olyan hibát, hiányosságot, amely az elsőfokú ítélet abszolút hatályon kívül helyezését eredményezhette volna, illetve olyan relatív eljárási szabálysértést sem, amely a másodfokú bíróság felülbírálatának akadályát képezte volna.

[14] A törvényszék az V. r., a VI. r. és a VII. r. vádlott beismerő vallomását és a beismeréssel érintett körben a tárgyalás tartásához való jogáról lemondó nyilatkozatát a Be. 504. § (2) bekezdésében írt feltételek birtokába fogadta el, a vádlottak bűnösséget beismerő nyilatkozatának elfogadásáról hozott rendelkezése törvényes. Ennek következményeképpen az elsőfokú bíróság a Be. 500. § (2) bekezdés b) pontja alapján a vádirati tényállás megalapozottságát nem vizsgálhatta, ahhoz a tényállás megállapítása során kötve van. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényálláshoz a másodfokú bíróság is kötve van, tekintettel arra, hogy a Be. 591. § (2) bekezdése alapján a másodfokú bíróság nem vizsgálja az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, ha a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján - a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezést támadva - jelentették be.

[15] A másodfokú bíróság a számára is irányadó tényállás alapján helytállónak ítélte az elsőfokú bíróságnak a vádlottak bűnösségre vont következtetését, a terhükre rótt cselekmény megnevezése és a minősítése is megfelel a büntető anyagi jogi szabályoknak.

[16] A büntetés kiszabása során a törvényszék mindhárom a terhelt javára és terhére értékelhető körülményeket maradéktalanul feltárta és számba vette.

[17] A bíróságnak a törvényben meghatározott keretek között - figyelemmel a büntetési tételkeret irányadó középértékére is - olyan büntetést kell kiszabnia, mely szem előtt tartja a büntetés célját, figyelemmel kell lennie a tetтарыányosság, fokozatosság, és kellő egyéniesítés követelményeire, valamint a társadalomra veszélyesség fokára mind a cselekmény, mind az elkövető tekintetében, az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekre és igazodik a cselekmény konkrét tárgyi súlyához.

[18] A vádlottak terhére rótt bűncselekményt 1 évtől 5 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni a törvény, az irányadó középérték 3 év.

[19] Az ügyész mértékes indítványa Terhelt5 V. r. vádlott esetében 1 év 6 hónap börtön végrehajtási fokozatú, végrehajtásában 4 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés és 200 napi tétel, napi tételenként 2.500,- Ft, azaz mindösszesen 500.000,- Ft pénzbüntetés, Terhelt6 VI. r. vádlott esetében 1 év börtön végrehajtási fokozatú, végrehajtásában 5 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés és 300 napi tétel, napi tételenként 1.500,- Ft, azaz mindösszesen 450.000,- Ft pénzbüntetés, Terhelt7 VII. r. vádlott esetében 1 év börtön végrehajtási fokozatú, végrehajtásában 5 év próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés és 300 napi tétel, napi tételenként 3.000,- Ft, azaz mindösszesen 900.000,- Ft pénzbüntetés volt, melynél súlyosabb büntetés nem szabható ki a Be. 565. § (2) bekezdése alapján, ezek a kiszabható büntetés törvényben meghatározott keretei.

[20] A törvényszék az V. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés mértékének meghatározásában nyilvánvaló elírás volt, melyet az ítéltábla javított akként, hogy az „1 (egy) börtön” helyesen „1 (egy) év börtön”.

[21] Az V.r., a VI.r. és a VII. r. vádlottakkal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés törvényes és tettearányos, törvényes a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának meghatározása is, ahogy törvényes a szabadságvesztés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztése, törvényes és arányos a próbaidő tartamának a megállapítása is. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatának és a kiszabott szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának a meghatározása is törvényes.

[22] Az elsőfokú bíróság a szabadságvesztés büntetés mellett nem alkalmazott pénzbüntetést egyik vádlott esetében sem. Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy nem teljesültek a Btk. 50.§ (2) bekezdése szerinti kötelező pénzbüntetés taxatív feltételei mivel az V.r. és a VII.r. vádlott közvetlen és személyes haszonszerzésre a bűncselekmény elkövetésével nem törekedett, így vonatkozásukban nem állapítható meg, hogy a bűncselekményt haszonszerzés céljából követték volna el, míg a VI.r. vádlott esetében aggálytalanul megállapítható, hogy a bűncselekményt közvetlen és személyes haszonszerzés céljából követte el, azonban figyelemmel a VI. r. vádlott jövedelmi és vagyoni viszonyaira a törvényszék arra vont le következtetést, hogy a VI. r. vádlott megfelelő jövedelemmel vagy vagyonnal nem rendelkezik.

[23] További indokolása szerint a mérlegelés alapján a Btk. 50.§ (1) bekezdésének alkalmazásával kiszabható pénzbüntetés tekintetében a törvényszék arra az álláspontra helyezkedett, hogy figyelemmel arra, hogy az V.r., VI.r. és VII.r. vádlottak korrupciós cselekményének a tárgyi súlya nagyságrendekkel kisebb, mint a külön ügyszámon elítélt, és a vádhatósággal egyezséget kötött II.r. és III.r. vádlottak cselekményének a tárgyi súlya, továbbá figyelemmel arra is, hogy az V.r. és VII.r. vádlott büntetlen előéletű és rendezett életvitelt folytat, továbbá figyelemmel arra, hogy a VI.r. vádlott korábban felfüggesztett szabadságvesztésének próbaideje eredményesen eltelt és egyébként rendezett életvitelt folytat, a vádlottak életkorára is tekintettel megalapozottan feltehető, hogy velük szemben önmagában a próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés a speciális prevenciók célok elérésére nem alkalmas pénzbüntetés alkalmazása nélkül.

[24] A törvényszék álláspontja és indokolása is téves az alábbiak miatt.

[25] A Btk. 33. § § (1) bekezdésben felsorolt büntetések közül - a Btk. 33. § (3), (5) és (6) bekezdésben írtak alapján - a szabadságvesztés és a pénzbüntetés önállóan és egymás mellett is kiszabható.

[26] A Btk. 50. § (2) bekezdése alapján – a korábbi pénzmellékbüntetésből beemelt szabály értelmében - kötelező a bíróság számára a pénzbüntetés kiszabása, ha az elkövető a bűncselekményt haszonszerzés céljából követte el, határozott tartamú szabadságvesztésre ítélték, és harmadik feltételként, ha megfelelő keresete vagy vagyona van. A törvény megfogalmazásából kiderül, hogy e kötelező elrendelési esetkörnél nincs jelentősége annak, hogy a határozott tartamú szabadságvesztés végrehajtását a bíróság felfüggesztette-e. A

határozott tartamú szabadságvesztés mellett történő kötelező alkalmazás miatt a Btk. 50. § (2) bekezdése kvázi mellékbüntetésnek tekinthető.

[27] A Btk. 50. § (1) bekezdés tartalmazza a pénzbüntetés kiszabásának módját, mely az úgynevezett napi tételes rendszeren alapul és két lépcsőben történik. Ennek lényege, hogy a büntetés célját szem előtt tartva arányosabb büntetés kiszabása érhető el azáltal, hogy a bíróság a bűncselekmény súlya mellett figyelembe veszi az elkövető személyi, vagyoni, jövedelmi viszonyait, illetve a tényleges anyagi helyzet feltárása érdekében az életvitelét is. Az első lépcsőben az általános büntetékiszabási elvek mentén a bűncselekmény súlyának figyelembevételével a napi tételek számának meghatározására kerül sor. A napi tételek számát befolyásolja tehát a büntetés célja, a bűncselekmény és az elkövető társadalomra veszélyessége, a bűnösség foka és az egyéb súlyosító, valamint enyhítő körülmények is. második lépcsőben a bíróság megállapítja az egy napi tételnek megfelelő pénzösszeget, mégpedig az elkövető vagyoni, személyi, jövedelmi viszonyai, szükség esetén életvitel alapján.

[28] Ez a szabály vonatkozik az önállóan kiszabott pénzbüntetésre és a szabadságvesztés mellett a Btk. 50. § (2) bekezdés alkalmazásával kiszabott pénzbüntetésre is.

[29] Ekként a bíróságnak elsősorban abban kell állást foglalnia, hogy fennáll-e az V. r., a VI. r. és a VII. r. vádlottak esetében a kötelező, azaz a Btk. 50. § (2) bekezdés alapján alkalmazandó pénzbüntetés két feltétele - a haszonszerzés végett történő elkövetés és megfelelő jövedelem vagy vagyon -, ha pedig ez megállapítható, a Btk. 50. § (1) bekezdés alkalmazásával ki kell szabni a pénzbüntetést a végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés mellett, azzal egységes büntetésként. Az alkalmazás tényét tekintve tehát ez nem mérlegelésen alapul, annak mértéke, a napi tétel és annak összege csak a mérlegelés tárgya, mégpedig a Btk. 50. § (1) bekezdésben írtak alapul vételével.

[30] A pénzbüntetés kötelező, a Btk. 50. § (2) bekezdésben írt esetében alapvető jelentőségű elv, hogy a jogalkotó nem szűkíti a haszonszerzési célzatot közvetlen és személyes haszon megszerzésére. Az állandó és kikristályosodott bírói gyakorlat szerint a megszerezni kívánt haszonnak nem is kell a terheltnél jelentkeznie, elegendő, ha más személy érdekében, annak haszonszerzése végett jár el az elkövető.

[31] A megállapított ítéleti tényállás - [7] bekezdés 3. mondata – szerint „Terhelt5 V.r. vádlott az adatok szolgáltatásáért, illetőleg azért, hogy ismeretlen NAV alkalmazott(ak) – az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény 127.§ (1), (3) és (4) bekezdésében meghatározott – hivatali kötelességüket megszegjék, meg nem határozott összegű jogtalan előnyt ígért I.r. vádlottnak azzal a közléssel, „hogy az adatokat kérő személyek nem lennének nagyon hálátlanok, bőkezűek lennének az információért cserébe.” E szerint - ahogy arra a fellebbviteli főügyészség is hivatkozott Terhelt5 V. vádlott esetében megállapítható, hogy ő maga ajánlott fel megbízója nevében vagyoni előnyt I. r. vádlottnak, melyből okkal következik, hogy az I. r. vádlott által szolgáltatott információ vagyoni előnnyel, haszonnal is bírt, hiszen ellenkező esetben nem fizettek volna ezért az információért.

[32] A megállapított ítéleti tényállás - [8] bekezdés 3-5. mondata – szerint miután Terhelt6 VI. r. vádlottal szemben 5.000.000 Ft pénzbírság kiszabására került sor a Szabályozott

Tevékenységek Felügyeleti Hatósága által, I. r. vádlottal telefonbeszélgetést folytatott és „miután I.r. vádlott vázolta a lehetséges következményeket, megkérdezte, hogy az 5.000.000.Ft-ot be tudja-e fizetni, ekkor Terhelt6 VI.r. vádlott a telefont átadta élettársának, Terhelt7 VII.r. vádlottnak, akinek I.r. vádlott a következőket vázolta. Amennyiben Terhelt6 VI.r. vádlott és élettársa, Terhelt7 VII.r. vádlott átadják I.r. vádlottnak az 5.000.000.- Ft-ot, akkor az összeget befizeti és tizenöt-husz nap múlva napi 3-400.000.- Ft-onként a „*srácok leszedegetik*”, „*ki tudunk törölni*”, így a bírságként befizetett pénzt visszakapják, s a végén 3-400.000.- Ft-ot kell adni annak az ismeretlen illetőnek, aki ezt elintézi, amellyel kapcsolatban Terhelt7 VII.r. vádlott azt a megjegyzést tette I.r. vádlottnak a telefonban, hogy „*akkor neked adjuk oda vagy kinek adjuk? neked is adunk, mer' még mindig jobban járunk ha elintézed, nyilván nem kívánjuk ingyen*”. Terhelt6 VI.r. és Terhelt7 VII.r. vádlottak I.r. vádlott ajánlatát a telefonbeszélgetés során elfogadták és közölték, hogy a jogtalan előnyként kért összeget még aznap előteremtik. Terhelt6 VI.r. és Terhelt7 VII.r. vádlottak 2022. június 06. napján 18 óra 31 percet követően Veszprémben – közelebbről be nem azonosítható időpontban – találkoztak az I.r. vádlottal. Rögzíthető, hogy a VII. r. vádlottnak fenti nyilatkozata szól a haszonszerzés mellett, hiszen ő élettársával, VI. r. vádlottal együttműködve, közös érdekből egyezkedett I. r. vádlottal.

[33] Fenti körülményekből mindhárom vádlott esetében egyértelműen megállapítható a haszonszerzésre irányuló törekvés, az V. r. és VII. r. vádlott esetében más javára szólóan, míg a VI. r. vádlott esetében saját haszna érdekében.

[34] A megfelelő jövedelem vagy vagyon vizsgálata körében utalni kell az ítéletben a vádlottak személyi körülményiben a vádlottak bemondása alapján rögzített adatok mellett a tényállásban leírt történésekre is. Az V. r. és a VII. r. esetében a személyi körülményekben leírtak megalapozzák a pénzbüntetés kiszabása második feltételének fennállását és a VI. r. vádlott által bevallott alacsony jövedelme is megalapozza azt, tekintettel a bűncselekmény elkövetésekor felajánlott jogtalan előny összegére és ezen összeg VI. r. és VII. r. vádlott általi előteremtésének könnyedségére és gyorsaságára is.

[35] Itt kell megjegyezni, hogy az pénzbüntetés egy napi tételének megfelelő összege – mely a Btk. 50. § (1) bekezdés szerint az elkövető vagyoni, jövedelmi személyi viszonyaihoz és életviteléhez mérten állapítandó meg - a Btk. 2. § alapján alkalmazandó elkövetéskori jogszabály értelmében minimum 1.000,-Ft, maximum 500.000,- Ft. Az ügyészség mértékes – súlyosabb napi tétel összegű pénzbüntetés kiszabását meg nem engedő - indítványában a napi tétel összege a V. r. vádlott esetében 2.500,-Ft, VI. r. esetében 1.500,- Ft, VII. r. vádlott esetében 3.000,-Ft.

[36] A fentiekre tekintettel helyt adott az ítéltábla az ügyészi fellebbezésnek, tekintettel arra, hogy mindhárom vádlott esetében megállapítható, hogy helye van a Btk. 50. § (2) bekezdés alapján a pénzbüntetés alkalmazásának, abban kellett még állást foglalnia az ítéltáblának - tekintettel a büntetés egységességére -, hogy mennyi az a pénzbüntetés, mely a végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztéssel együtt alkalmas a büntetési célok megvalósulásához.

[37] Mindezeket figyelembe véve az ítéltábla a Btk. 50. § (2) bekezdés alapján az V. r. vádlottat 200 napi tétel, VI. r. vádlottat 300 napi tétel, míg VII. r. vádlottat 300 napi tétel

pénzbüntetésre is ítélte, ezt találta a cselekmény tárgyi súlyához és a büntetéskiszabási körülményekhez igazodó mértékűnek, míg az egy napi tétel összegét – a vádlottak személyi és vagyoni viszonyainak figyelembe vételével - a minimum összeggel csaknem egyező összegben V. r. és VII. r. vádlottak esetében 2.000,-Ft-ban, VI. r. vádlott esetében 1.500,-Ft-ban állapította meg.

[38] Az ítéltábla a Btk. 51. § (1) bekezdés alapján rendelkezett a pénzbüntetést meg nem fizetése esetén a szabadságvesztés büntetésre történő átváltoztatásról.

[39] Az Alkotmánybíróság 8/2015. (IV.17.) AB határozatában kimondta, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelmény, hogy a bíróság a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése esetén hivatalból vizsgálja az előzetes mentesítés lehetőségét és erről az ítéletben rendelkezzen. Az elsőfokú bíróság erre a kérdéskörre nem tért ki indoklásában, amelyből az következik, hogy nem kívánta a vádlottakat előzetes mentesítésben részesíteni. Az ítéltábla is megvizsgálta az előzetes mentesítés lehetőségét és arra a következtetésre jutott, hogy egyik vádlott sem érdemes az előzetes mentesítésre. A rendelkezésre álló adatokból egyik vádlott esetében sem voltak feltárhatóak olyan, az előzetes mentesítéshez támasztott követelmények, melyek a Btk. 102. § (1) bekezdése szerinti mentesítéshez való érdemesség megítélésére adtak volna alapot. Elsődlegesen a cselekmények jellege, valamint a vádlottak bűnösségének foka nem hordoz olyan külön méltányolandó és méltányolható tényezőket, elemeket, amelyek e kedvezmény megadását lehetővé tenné.

[40] A másodfokú bíróság a Be. 590. § (3) bekezdése szerinti korlátozott felülbírálat során, a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is. E körben megállapította, hogy az ítélet egyéb járulékos rendelkezései is törvényesek.

[41] A fentiekben kifejtettek alapján a Győri Ítéltábla a Veszprémi Törvényszék 2025. március 27. napján kihirdetett 15.B.60/2024/48/I. szám alatti ítéletét Terhelt5 V. r., Terhelt6 VI. r. és Terhelt7 VII. r. vádlott tekintetében a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a büntetés tekintetében megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Győr, 2025. október 14.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.	Szalai dr. Joánovits Krisztina s.k.	Dr. Élő András s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

Záradék:

A Győri Ítéltábla ítélete és ezáltal a Veszprémi Törvényszék 2025. március 27. napján kihirdetett 15.B.60/2024/48/I. számú ítéletének meg nem változtatott része Terhelt5 V. r., Terhelt6 VI. r. és Terhelt7 VII. r. vádlottak vonatkozásában a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2025. október 14.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.
a tanács elnöke